

Til § 1, nr. 6.

De pågældende afgiftsbestemmelser vedrører fogedgebyrerne, som i finansårene 1954-55 og 1955-56 har indbragt statskassen henholdsvis ca. 800 000 kr. og ca. 900 000 kr. Hertil kommer afgifterne for de udpantningsforretninger, der foretages af de kommunale pantefogeder, hvilke afgifter tilfalder vedkommende kommune.

Også fogedgebyrerne er for en væsentlig dels vedkommende procent- og promilleafgifter.

Sognefogedernes organisationer har gennem de senere år gentagne gange anmodet om forhøjelse af sognefogedernes vederlag for foretagelse af udlægs- og udpantningsforretninger. Selvom man har anset en sådan forhøjelse for overordentlig tiltrængt, har man ikke hidtil stillet forslag herom, idet man har villet afvente resultatet af den ovennævnte revision af gebyrlovgivningen. Da der imidlertid nu stilles forslag om fordobling af de almindelige fogedafgifter, finder man det naturligt samtidig at foreslå, at også sognefogedernes vederlag fordobles.

Til § 1, nr. 7.

De pågældende afgiftsbestemmelser vedrører notarialgebyrerne, som i hvert af finansårene 1954-55 og 1955-56 indbragte ca. 200 000 kr.

Notarialgebyrerne erlægges for foretagelse af de såkaldte notarialforretninger. Disse omfatter navnlig protester af vekslers, checks og anvisninger samt oprettelse af testamenter for notarius.

Til § 1, nr. 8.

Tinglysningsafgifterne har i finansårene 1954-55 og 1955-56 indbragt henholdsvis ca. 7 200 000 kr. og ca. 6 900 000 kr.

For de hyppigst forekommende tinglysninger, nemlig af overdragelsesdokumenter vedrørende faste ejendomme og af pantebrev, svares normalt henholdsvis 2 pro mille og 1 pro mille. For skøder til aktieselskaber samt visse andre selskaber eller institutioner svares afgiften med det dobbelte.

For aflysning svares afgiften med det halve.

Til § 1, nr. 9.

Provenuet af de omhandlede gebyrer for autorisation af skibsdagbøger, som indgår under det

foran anførte samlede provenu af retsafgifterne, er af ret beskeden størrelse.

Afgiften udgør 2 kr. for skibe over 200 brutto-registertons og 1 kr. for mindre skibe.

Til § 2.

Som følge af den i § 1, nr. 5, foreslåede fordobling af auktionsafgifterne foreslås auktionslederloven ændret således, at auktionsledernes vederlag, der nu udgør et beløb svarende til $\frac{1}{5}$ af auktionsafgiften, fastsættes til $\frac{1}{10}$ af auktionsafgiften, hvorved vederlagets størrelse vil forblive uændret.

Til § 3.

Indtil den 31. december 1952 udgjorde sognefogedernes vederlag ved udpantningsforretninger for fordringer over 100 kr. samt ved alle udlægsforretninger kun en del af det for vedkommende forretning fastsatte gebyr.

Med virkning fra den 1. januar 1953 har justitsministeriet ved bekendtgørelse nr. 395 af 18. november 1952 ændret disse regler således, at sognefogederne, hvor disse medvirker ved udlægs- og udpantningsforretninger, oppebærer hele gebyret — ved udpantningsforretninger uanset fordringens størrelse, men ved udlæg derimod kun for fordringer over 100 kr.

For så vidt angår udlægsforretninger indtil 100 kr., er sognefogedernes vederlag fastsat ved lov, og justitsministeriets ovennævnte bekendtgørelse medførte derfor ingen ændringer i disse regler, som går ud på, at sognefogederne kun oppebærer halvdelen af udlægsgebyret. Da det må anses for urimeligt, at sognefogedernes andel i gebyret skal beregnes forskelligt, eftersom fordringen er over eller under 100 kr., og da der nu foreslås de i nærværende lovforslags § 1 nr. 6 omhandlede ændringer i lovbestemmelserne vedrørende fogedgebyrer m. v., finder man det naturligt samtidig at foreslå, at sognefogederne også for disse udlægsforretninger skal erholde hele gebyret. Herved opnås også en tiltrængt forenkling af dommerkontorernes regnskabsvæsen. En gennemførelse af denne bestemmelse vil betyde en merindtægt for sognefogederne på ialt ca. 70 000 kr., fordelt på ca. 2 000 sognefogeder.